

LILLEHAMMER
KOMMUNE

NOTAT NR. 5

LANGSIKTIG BYVEKSTGRENSE - 2100

KOMMUNEPLANENS AREALDEL 2019-2022 (2030)

Datert 10.12.18

1. Innledning

Formålet med den langsiktige byvekstgrensa er å gi byen forutsigbare, langsiktige vekstgrenser for bebyggelse. Det har vært vurdert å sette ei markagrensa, denne er også nevnt i planprogrammet. Markagrense brukes normalt for å skjerme natur- og friluftsområder mot bebyggelse. Markagrense brukes imidlertid ikke for å verne for eksempel landbruksområder. Markagrense brukes heller normalt ikke i en konkret vurdering av hvilket arealbehov byveksten har. Rådmannen har sett det mest formålstjenlig for Lillehammer å sette ei grense som tar hensyn både til natur- og friluftsområder, landbruksområder og behovet for framtidige byvekstområder. Vi kaller grensa for langsiktig byvekstgrensa.

Den langsiktige byvekstgrensa er satt med et perspektiv fram mot 2100. Dette er et perspektiv som omfatter flere generasjoner. I dette tidsperspektivet kan mye skje, f.eks. med transport, kommunikasjon, teknologi, sikkerhetssituasjon og helsesituasjon. Formålet med den langsiktige vekstgrensa er ikke å forsøke å hensynta slike framtidsscenarioer. Vi tar utgangspunkt i dagens situasjon og dagens faglige prinsipper for hvordan veksten bør skje. Faglige prinsipper som er lagt til grunn for den langsiktige byvekstgrensa er fortetting og flerkjernestruktur. Når veksten ikke lenger kan tas innenfor den langsiktige byvekstgrensa bør det gjøres en helhetlig vurdering, ut fra førende prinsipper, om hvor byen skal vokse. Dette bør da være et hovedgrep som også ses i sammenheng med behov for nytt bydelssenter.

2. Beskrivelse av den langsiktige vekstgrensa

Den langsiktige vekstgrensa er vist i temakart nr. 6 – Langsiktig byvekstgrensa. Hoveddelen av veksten vil skje innenfor allerede bebygde strukturer. Under beskrives vurderingene bak grensa områdevis:

Vingar/Vingnes: Vest for Mjøsa/Lågen er Vingar/Vingnes avgrenset med et område som i hovedsak sammenfaller med dagens bebygde område. Det er noe potensiale for ny bebyggelse innenfor området, særlig Øyjordet og Ravnum.

Søre Ål: Den langsiktige byvekstgrensa tar med seg utbyggingen på Hagefeltet, som er under regulering. Videre trekkes grensa langs Åsmarkvegen og inkluderer Skogen-feltet. Dette er et boligområde med noe lang avstand til bydelssenterfunksjonene på Søre Ål. Området bør ikke utvides ytterligere.

Ved Høstmælingen er grensa satt ved gjeldende bebyggelse. Kulturmarka ovenfor er viktig for landskapsbildet i Lillehammer, og bør bevares.

Røyslimoen/Vårsetergrenda: Grensa tar med seg Solhøgdaområdet og deler av området Røyslien og Veltlien. Grensa er satt som en rett strek fra bebyggelsen på Røyslimoen til bebyggelsen i Vårsetergrenda. Innenfor grensa er et mye brukt turområde i nordvendt terreng, som er mindre aktuelt for boligutbygging.

Grensa er satt i eksisterende bebyggelse i Vårsetergrenda. Området er et pressområde, og det har i mange år vært et planfaglig prinsipp at boligområdet er ferdig utbygget. Dette prinsippet bør videreføres.

Maihaugen til Stamplesletta: Byen bør ikke vokse oppover lia bak eksisterende bebyggelse. Den skogkledde åssiden her er viktig for byens landskapsbilde.

Nordsetervegen/Ersgaard: Øvre/østre grense for bebyggelse settes i løype og Kantvegen. Området Sagbakken – Skårseth på begge sider av Nordsetervegen kommer innenfor grensa. Eksisterende dyrkamark og grønstruktur ligger utenfor vekstgrensa med unntak av Skårseth.

Fagstad/Ekrom/Helsehuset: Grensa er trukket i eksisterende bebyggelse, og slik at mest mulig dyrka mark ligger utenfor.

Bydel Nord/Hovemoen/Storhove: Grensa er trukket i ytterkant av område som kan være aktuelt for næring i et langsiktig perspektiv. Innenfor området er bl.a. dyrka mark, drikkevannskilde, friluftsområder, kulturminner mm, og utvidelse av eksisterende område bør først skje etter at bebygd område er bedre utnyttet.